

ANDREU MARTÍN | Presenta 'Com escric novel·la policíaca' (Pagès)

“Desconfia de l'escriptor que escriu sistemàticament bé: vol dir que no se la juga!”

La novel·la negra està de moda, però a Andreu Martín no li ha agafat de nou perquè és un dels referents catalans del gènere. Ha publicat més d'un centenar de llibres i ha rebut nombrosos guardons. Va estar present a la primera edició de *El Segre de Negre* i ara, amb Pagès editors, ens explica com ho fa per escriure novel·la negra. Sempre és un plaer parlar amb Martín: amb un fi sentit de l'humor que va directe a la intel·ligència, no pontifica ni adoctrina: ensenya entretenint, com la seva magnífica prosa.

s'enfronta en cada llibre a un nou desafiament.

Però en les sagues ja ens va bé la repetició, als lectors.

Aquest és el gran equilibri, el gran repte: el lector et demana que conservis algunes coses però que en canviis uns altres. Se n'ha d'aprendre.

Carlos Zanón reprèn Pepe Carvalho.

N'hem parlat amb Zanón, a qui admiro molt. L'única obsessió és que no deixi de ser Zanón. Quan s'ha volgut fer amb altres autors —com Banville, quan vol fer de Chandler escrivint un altre *Philip Marlowe*— ha estat un desas-

tre. Chandler escrivia coses infumables i era un mestre en negra. No es pot imitar. Si Zanón continua sent Zanón i fa un bon Carvalho, serà brutal. Els bons escriptors accepten reptes difícils. Desconfia de l'escriptor que escriu sistemàticament bé: vol dir que no se la juga!

Diu que vostè escriu novel·la negra per distanciar-se de la realitat i entendre-la millor.

Efectivament, però no dic que això és el que ha de moure altres escriptors. El que em serveix a mi no ha de servir els altres. Graham Greene escrivia per escapar-se'n. Jo li faig la rèplica. Pots distanciar-te del teu matrimoni anant a buscar tabac i no tornant mai més o distanciar-te per entendre'l i renovar-lo.

El títol ja és una declaració d'intencions.

Ben vist! (riu) No vull dir com s'ha d'escriure una novel·la policíaca, perquè, afortunadament, no hi ha regles. El llibre neix perquè m'he trobat molt sovint amb la necessitat de donar una rèplica a coses que es diuen amb les quals no estic d'acord, amb l'esperança que sigui d'utilitat.

Està adreçada a tothom.

No és un manual per qui vulgui escriure, diria que és més una reflexió sobre el gènere. Per escriure'n, s'ha d'haver llegit molt, sinó, cauràs en tòpics que ja estan superats. La novel·la negra és molt experimental: ha de contenir uns elements obligats, però ha de sorprendre sempre. L'autor

Si Zanón aconsegueix escriure un bon Carvalho sense deixar de ser Zanón, haurà aconseguit el repte